

ДО ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕЖИМУ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ АСПЕКТІВ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Андрєєва Д. Є.,
*доцент кафедри цивільного та господарського права
Державного вищого навчального закладу
«Національний гірничий університет»*

Упродовж історії людства суспільство розвивалося завдяки ускладненню соціумних зв'язків та соціальної структури, поділу праці, стратифікації.

Постіндустріальний образ економічної моделі побудови суспільства виходить з первинної самоцінності розвитку людини, в якому економічна могутність створюється та примножується переважно за рахунок творчої інноваційної праці, на відмінну від теорії людського капіталу. Базовим принципом концепції людського розвитку є не постійне надання підтримки знедоленим людям, а забезпечення випереджувальних заходів з недопущення зубожіння, безробіття, втрати здоров'я, що передбачає обов'язковою умовою високу трудову мотивацію та безперервний розвиток людей, підвищення їхньої ролі у суспільстві, розширення можливостей прийняття рішень щодо своєї долі, а відповідно - постійне зростання людських потреб і цінностей та перспектив їх задовольняти, але, водночас, й посилення відповідальності за прийняте рішення та його виконання. Визнання продуктивної природи вкладень у людський розвиток має своїм наслідком збалансоване співвідношення економічної та соціальної складових суспільного прогресу, соціально орієнтовану економіку. Динамічний приріст валового внутрішнього продукту сам по собі вже не відображає високої якості піднесення людського потенціалу - гуманітарна концепція людського розвитку ґрунтується на інтегральних показниках стану соціально-економічного розвитку країни (індекс розвитку людського потенціалу (ІРЛП) та індекс бідності).

Українське суспільство, зазнавши помітних змін порівняно з радянським часом, досі зберігає багато його рис й надалі втрачає стабільність і однозначність. Для істотної трансформації необхідне системне перетворення інституцій влади й власності, в т. ч.

інтелектуальної власності, морально-вольових показників організаційно-правового режиму стратифікації суспільства.

Українське суспільство дієво бажає і вимагає перебудови. Справою честі постають питання про скасування політичної культури в тій формі та за змістом, в якій дане перебуває зараз в Україні. Кумівство, злодійство, нечесність й безладність, бездіяльність й безвідповідальність правоохоронних та судових органів швидше асоціюється з поняттям «безкультурність». Поняття «політика» і «Особистість у політиці» - спаплюжені. А базовим пріоритетом цінностей правової держави й суспільства є культура в усьому! Українська сучасна культура - це середньостатистичне явище, примітивізм, що вже визрів... І чим складнішою стає ментальна організація кожної людини у суспільстві, тим складнішим стає суспільство. Велику роль в цьому процесі відіграє [держжава](#) через створення [правових](#) механізмів, організації систем [навчання](#) та [виховання](#).

Буття, світ є поза політикою. Ідеологічний аспект у формуванні нового українського суспільства повинен носити аполітичний характер. Адже виховати Особистість, людяність у прогнилій корумпованій системі цінностей дуже складно... в той час як характер системи освіти й її соціальної цінності (місія, модель взаємовідносин «вчитель-учень», масив навчальних дисциплін тощо) визначаються відповідним ступенем суспільного розвитку, матеріальної й духовної культури та змінюється відповідно до даного.

На перший погляд сучасний світ висуває перед людством нові освітні завдання. Але вони старі як мир. Падіння моралі, соціальної культури, освітніх «диспозицій» не модернові категорії в дослідженнях гуманітарних наук. За час незалежності в Україні проявилася тенденція незатребуваності освіти, професійних здібностей, наукового потенціалу особистості, що призводить до знецінення освіченості у свідомості людей. З одного боку, береться до уваги переважно прагматичний сенс освіти, тобто освіта не завжди сприймається як цінність, а усвідомлюється як потреба; з іншого боку, фінансування сфери освіти в Україні здійснюється за залишковим принципом. У зв'язку з цим, дослідження соціально-культурних, соціально-політичних, соціально-психологічних аспектів розвитку сучасного українського суспільства, морально-етичної функції освіти, що складається в трансляції соціального досвіду і забезпечує

стабільність дієздатності соціуму, набувають за теперішніх вітчизняних умов особливу актуальність.

Змінюються конкретно-історичні умови-декорації, культурні загальнопланетарні досягнення людської цивілізації, економічні формації розбудови суспільства, форми державності, але моральна основа про «Гуманність», «Людськість» - вічна: поза часом, модою, політикою!

Головним акцентом у новітній державній організації та управлінні українським суспільством мають стати засади про забезпечення високого рівня освіти, який неможливо досягти без перерозподілу коштів державного бюджету на користь оплати праці педагогів й тренерів усіх ланок і рівнів в системі освіти. Сучасне українське суспільство повинно чітко зрозуміти: якщо не буде переглянуто принципів засад фінансування і так високооплачуваної касти державних чиновників вищого шабля провладдя, то буде пропорційно зменшуватися гідність педагогів, соціальна цінність надання освітніх послуг, престиж роботи в галуззі освіти, що, безумовно, возносить систему корупції.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 280-282.